

ДБР

ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО
РОЗСЛІДУВАНЬ, РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ МЕЛІТОПОЛІ
(ТУ ДБР у м. Мелітополі)

вул. Індустріальна, 89, м. Мелітополь, Запорізька область, 72316, тел. : (0619) 49-04-60
Email: info@mel.dbr.gov.ua, сайт: www.dbr.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 42348993

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Мелітополь

«03» грудня 2021 року

Старший слідчий другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Запоріжжі) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Мелітополі, Медведєв Костянтин Ігорович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 62021080020000127 від 02.07.2021, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 111, ч.1 ст. 408 КК України, відповідно до ст. ст. 42, 276, 277 та 278 КПК України, -

П О В І Д О М И В:

Крушельницького Сергія Михайловича,
22.07.1974 року народження, уродженця
с. Ярке Поле, Кіровського району, АР
Крим, громадянина України, який
зареєстрований за адресою: вул. Гагаріна,
в/ч А-0156, смт. Приморський,
м. Феодосія, АР Крим, -

що він підозрюється у вчиненні державної зради, тобто умисного діяння на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, а саме: в наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, та у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 408 КК України, а саме: дезертирство, тобто самовільне залишення військової частини з метою ухилитися від військової служби.

Відповідно до вимог ч. 2 ст. 19, ст. 68 Конституції України органи державної влади, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах

повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 5, ч. 1 ст. 72, ст. 73 Конституції України передбачено, що Україна є республікою. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами. Питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їх повноважень, встановлених Конституцією України.

Крім того ч. 2 ст. 72 Конституції України передбачено, що всеукраїнський референдум проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Відповідно до ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Згідно з ч. 1 ст. 125 Конституції України судоустрій в Україні будується за принципами територіальності та спеціалізації і визначається законом.

Незважаючи на це, у приміщенні Верховної Ради АР Крим 06.03.2014 у порушення ч. 3 ст. 2, ст. 72, ст. 73, п. 2 ч. 1 ст. 85, ст. 132 Конституції України та п. 2 ч. 3 ст. 3, ст.ст. 18, 27 Закону України «Про всеукраїнський референдум» депутатами Верховної Ради АР Крим прийнято незаконну постанову № 1702-6/14 «О проведенні общекрымского референдума», в якій визначено дату такого волевиявлення - 16.03.2014, на яке виносилося питання про входження АР Крим до складу Російської Федерації на правах суб'єкта федерації.

Відповідно до зазначеної постанови 16.03.2014 на території Автономної Республіки Крим проведено незаконний референдум, результатом якого стала тимчасова окупація території АР Крим і міста Севастополя, а також їх входження до складу Російської Федерації на правах суб'єкта федерації.

Результати «референдуму» не визнані жодною країною світу, крім Російської Федерації. Відповідно до п. 5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН 68/262 від 27.03.2014 «Територіальна цілісність України», проведений 16.03.2014 в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі референдум не маючи законної сили не може бути основою для будь-якої зміни статусу Автономної Республіки Крим або м. Севастополя.

Також, в пункті 1 вказаної Резолюції зазначено, що Генеральна Асамблея ООН підтверджує свою прихильність суверенітету, політичної незалежності, єдності і територіальної цілісності України в її міжнародно визнаних кордонах.

У подальшому, 17.03.2014 депутатами Верховної Ради АР Крим прийнято постанову № 1745-6/14 «О незалежності Крима», згідно з якою на підставі, так званої, «Декларації про незалежність Республіки Крим», прийнятої на

позачерговому пленарному засіданні Верховної Ради АР Крим 11.03.2014 та позачерговому пленарному засіданні Севастопольської міської ради 11.03.2014, створено нелегітимне державне утворення «Республіка Крим».

Крім того, Верховною Радою АР Крим ухвалено постанову № 1748-6/14 від 17.03.2014 «О правоприметстве Республики Крым», пунктом 1 якої передбачено, що «с момента провозглашения Республики Крым как независимого суверенного государства высшим органом власти Республики Крым является Государственный Совет Республики Крым – парламент Республики Крым в депутатском составе шестого созыва Верховной Рады Автономной Республики Крым на срок полномочий до сентября 2015 года».

Надалі, 18.03.2014 між Російською Федерацією та представниками нелегітимного державного утворення «Республіка Крим» Аксеновим С.В., Константиновим В.А. і Чалим О.М. підписано договір про входження території АР Крим та м. Севастополя до складу Російської Федерації.

Окрім того, 20.03.2014 Державною Думою Російської Федерації прийнято «Федеральний конституційний закон» від 21.03.2014 за № 6-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Республики Крым и образовании в составе Российской Федерации новых субъектов – Республики Крым и города федерального значения Севастополя».

Вищезазначене свідчить про проведення представниками Російської Федерації та її федеральних органів підривної діяльності проти України.

Створення та діяльність органів іноземної держави на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим призвели до заходів посилення тимчасової окупації невід'ємної території України.

В той же час, Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014, зокрема ст. ст. 1-3 визначено, що сухопутна територія Автономної Республіки Крим та міста Севастополя є тимчасово окупованою внаслідок збройної агресії Російської Федерації з 20 лютого 2014 року.

Генеральна Асамблея ООН своєю Резолюцією 71/205 від 19.12.2016 року «Положення в області прав людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі (Україна)» засудила тимчасову окупацію Російською Федерацією частини території України – Автономної Республіки Крим та міста Севастополя.

В подальшому, Резолюціями 72/190 від 19.12.2017, 73/194 від 17.12.2018 та 74/168 від 18.12.2019 «Положення в області прав людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі (Україна)», Генеральна Асамблея ООН вчергове засудила нинішню тимчасову окупацію Російською Федерацією частини території України – Автономної Республіки Крим та міста Севастополя.

Як зазначено вище, сам факт окупації засуджений як міжнародною спільнотою, так і законодавством України, та був широко висвітлений в офіційних виданнях та медійному просторі.

Відповідно до наказу КПС ЗСУ № 542 від 30.10.2013 майора Крушельницького С.М. призначено на посаду старшого офіцера – заступника

начальника тилу Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України (військова частина А0156), яку останній обіймав до 03.04.2015.

Відповідно до вимог ст.ст. 9, 11, 14, 16, 37, 40, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст.ст. 2, 4, 6 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України ст.ст. 1, 3, ст. 23, ст. 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» Крушельницький С.М., будучи військовослужбовцем, зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, беззастережно виконувати накази командирів (начальників), виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою.

23.03.2014 Радою національної безпеки і оборони України прийнято рішення «Про передислокації військових частин (підрозділів) установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України» яке було введено в дію Указом Президента України від 24.06.2014 №339/2014.

Спільною директивою Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних сил України від 06.05.2014 №Д-1 «Про особливості проходження військової служби військовослужбовцями Збройних Сил України, пов'язані з окупацією території України» строк прибуття військовослужбовців Збройних Сил України з тимчасово окупованої території України – Автономної Республіки Крим та міста Севастополя визначено до 12.05.2014.

У березні 2014 року під час загального шиккування особового складу Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України (військова частина А0156), на якому був присутній Крушельницький С.М., було доведено наказ начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України та військової частини А0156 «Про організацію діяльності військової частини А0156 в умовах особливого періоду у місцях тимчасової дислокації». Відповідно до цього наказу необхідно було здійснити перебазування Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України з території Автономної Республіки Крим до місця тимчасового базування - м. Запоріжжя.

Разом з тим достовірно знаючи про тимчасову окупацію Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя Крушельницький С.М., будучи військовослужбовцем, а саме старшим офіцером – заступником начальника тилу Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України (військова частина А0156), в порушення вимог Конституції, ст.ст. 9, 11, 14, 16, 37, 40, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст.ст. 2, 4, 6 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України ст.ст. 1, 3, ст. 23, ст. 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», достовірно знаючи, розуміючи та усвідомлюючи незаконність дій Верховної Ради АР Крим та Російської Федерації щодо приєднання території АР Крим та м. Севастополя до складу Російської Федерації, діючи добровільно та умисно на шкоду суверенітетові,

територіальній цілісності України, бажаючи допомогти іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, з метою зміцнення та посилення заходів тимчасової окупації території АР Крим, діючи в інтересах Російської Федерації, упродовж квітня – травня 2014 року не виконав наказ начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України та військової частини А0156 «Про організацію діяльності військової частини А0156 в умовах особливого періоду у місцях тимчасової дислокації», Відповідно до якого необхідно було здійснити перебазування Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України з території Автономної Республіки Крим до місця тимчасового базування - м. Запоріжжя та залишився на території тимчасово окупованої Російською Федерацією Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, та подавав письмовий рапорт, на ім'я окупаційного командування Збройних Сил Російської Федерації, щодо виявленого ним бажання проходити службу в лавах Збройних Сил Російської Федерації.

Продовжуючи свою злочинну діяльність направлену на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України Крушельницький С.М. приблизно у грудні 2014 року, більш точного часу в ході проведення досудового розслідування встановити не надалось за можливе, прийняв військову присягу на вірність Російській Федерації, почав проходити військову службу в підрозділі Збройних Сил Російської Федерації – «Государственный авиационный научно-испытательный центр 929 ГЛИЦ ВВС ВС РФ», де і проходить службу по теперішній час, чим надав допомогу представникам іноземної держави в утворенні в складі Російської Федерації нових суб'єктів Республіки Крим та міста федерального значення Севастополя та допоміг іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, з метою зміцнення та посилення заходів тимчасової окупації території АР Крим, що призвело до забезпечення належного функціонування незаконно створених військових формувань та посилення заходів тимчасової окупації півострова.

Таким чином, Крушельницький С.М. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111 КК України, у вчиненні державної зради, тобто умисному діянні на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності України, а саме в наданні іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України.

Відповідно до вимог ч. 2 ст. 19, ст. 68 Конституції України органи державної влади, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України. Кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 5, ч. 1 ст. 72, ст. 73 Конституції України передбачено, що Україна є республікою. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні

належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами. Питання про зміну території України вирішується виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їх повноважень, встановлених Конституцією України.

Крім того ч. 2 ст. 72 Конституції України передбачено, що всеукраїнський референдум проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Відповідно до ч. 1 ст. 65 Конституції України захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України.

Згідно з ч. 1 ст. 125 Конституції України судоустрій в Україні будується за принципами територіальності та спеціалізації і визначається законом.

Незважаючи на це, у приміщенні Верховної Ради АР Крим 06.03.2014 у порушення ч. 3 ст. 2, ст. 72, ст. 73, п. 2 ч. 1 ст. 85, ст. 132 Конституції України та п. 2 ч. 3 ст. 3, ст.ст. 18, 27 Закону України «Про всеукраїнський референдум» депутатами Верховної Ради АР Крим прийнято незаконну постанову № 1702-6/14 «О проведенні общекрымского референдума», в якій визначено дату такого волевиявлення - 16.03.2014, на яке виносилося питання про входження АР Крим до складу Російської Федерації на правах суб'єкта федерації.

Відповідно до зазначеної постанови 16.03.2014 на території Автономної Республіки Крим проведено незаконний референдум, результатом якого стала тимчасова окупація території АР Крим і міста Севастополя, а також їх входження до складу Російської Федерації на правах суб'єкта федерації.

Результати «референдуму» не визнані жодною країною світу, крім Російської Федерації. Відповідно до п. 5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН 68/262 від 27.03.2014 «Територіальна цілісність України», проведений 16.03.2014 в Автономній Республіці Крим та м. Севастополі референдум не маючи законної сили не може бути основою для будь-якої зміни статусу Автономної Республіки Крим або м. Севастополя.

Також, в пункті 1 вказаної Резолюції зазначено, що Генеральна Асамблея ООН підтверджує свою прихильність суверенітету, політичної незалежності, єдності і територіальної цілісності України в її міжнародно визнаних кордонах.

У подальшому, 17.03.2014 депутатами Верховної Ради АР Крим прийнято постанову № 1745-6/14 «О незалежності Крима», згідно з якою на підставі, так званої, «Декларації про незалежність Республіки Крим», прийнятої на позачерговому пленарному засіданні Верховної Ради АР Крим 11.03.2014 та позачерговому пленарному засіданні Севастопольської міської ради 11.03.2014, створено нелегітимне державне утворення «Республіка Крим».

Крім того, Верховною Радою АР Крим ухвалено постанову № 1748-6/14 від 17.03.2014 «О правоприметстве Республики Крым», пунктом 1 якої

передбачено, що «с момента провозглашения Республики Крым как независимого суверенного государства высшим органом власти Республики Крым является Государственный Совет Республики Крым – парламент Республики Крым в депутатском составе шестого созыва Верховной Рады Автономной Республики Крым на срок полномочий до сентября 2015 года».

Надалі, 18.03.2014 між Російською Федерацією та представниками нелегітимного державного утворення «Республіка Крим» Аксеновим С.В., Константиновим В.А. і Чалим О.М. підписано договір про входження території АР Крим та м. Севастополя до складу Російської Федерації.

Окрім того, 20.03.2014 Державною Думою Російської Федерації прийнято «Федеральний конституційний закон» від 21.03.2014 за № 6-ФКЗ «О принятии в Российскую Федерацию Республики Крым и образовании в составе Российской Федерации новых субъектов – Республики Крым и города федерального значения Севастополя».

Вищезазначене свідчить про проведення представниками Російської Федерації та її федеральних органів підривної діяльності проти України.

Створення та діяльність органів іноземної держави на тимчасово окупованій території Автономної Республіки Крим призвели до заходів посилення тимчасової окупації невід'ємної території України.

В той же час, Законом України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014, зокрема ст. ст. 1-3 визначено, що сухопутна територія Автономної Республіки Крим та міста Севастополя є тимчасово окупованою внаслідок збройної агресії Російської Федерації з 20 лютого 2014 року.

Генеральна Асамблея ООН своєю Резолюцією 71/205 від 19.12.2016 року «Положення в області прав людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі (Україна)» засудила тимчасову окупацію Російською Федерацією частини території України – Автономної Республіки Крим та міста Севастополя.

В подальшому, Резолюціями 72/190 від 19.12.2017, 73/194 від 17.12.2018 та 74/168 від 18.12.2019 «Положення в області прав людини в Автономній Республіці Крим та місті Севастополі (Україна)», Генеральна Асамблея ООН вчергове засудила нинішню тимчасову окупацію Російською Федерацією частини території України – Автономної Республіки Крим та міста Севастополя.

Як зазначено вище, сам факт окупації засуджений як міжнародною спільнотою, так і законодавством України, та був широко висвітлений в офіційних виданнях та медійному просторі.

Відповідно до наказу КПС ЗСУ № 542 від 30.10.2013 майора Крушельницького С.М. призначено на посаду старшого офіцера – заступника начальника тилу Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України (військова частина А0156), яку останній обіймав до 03.04.2015.

Відповідно до вимог ст.ст. 9, 11, 14, 16, 37, 40, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст.ст. 2, 4, 6 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України ст.ст. 1, 3, ст. 23, ст. 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» Крушельницький С.М. будучи військовослужбовцем

зобов'язаний свято і непорушно додержуватися Конституції України та законів України, Військової присяги, віддано служити Українському народові, сумлінно і чесно виконувати військовий обов'язок, беззастережно виконувати накази командирів (начальників), виконувати службові обов'язки, що визначають обсяг виконання завдань, доручених йому за посадою.

23.03.2014 Радою національної безпеки і оборони України прийнято рішення «Про передислокації військових частин (підрозділів) установ та організацій Збройних Сил України, інших військових формувань і правоохоронних органів України з тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя в інші регіони України» яке було введено в дію Указом Президента України від 24.06.2014 №339/2014.

Спільною директивою Міністерства оборони України та Генерального штабу Збройних сил України від 06.05.2014 №Д-1 «Про особливості проходження військової служби військовослужбовцями Збройних Сил України, пов'язані з окупацією території України» строк прибуття військовослужбовців Збройних Сил України з тимчасово окупованої території України – Автономної Республіки Крим та міста Севастополя визначено до 12.05.2014.

У березні 2014 року під час загального шикування особового складу Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України (військова частина А0156), на якому був присутній Крушельницький С.М., було доведено наказ начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України та військової частини А0156 «Про організацію діяльності військової частини А0156 в умовах особливого періоду у місяцях тимчасової дислокації». Відповідно до цього наказу необхідно було здійснити перебазування Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України з території Автономної Республіки Крим до місця тимчасового базування - м. Запоріжжя.

Разом з тим достовірно знаючи про тимчасову окупацію Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року території Автономної Республіки Крим та м. Севастополя Крушельницький С.М., будучи військовослужбовцем, а саме старшим офіцером – заступником начальника тилу Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України (військова частина А0156), в порушення вимог Конституції, ст.ст. 9, 11, 14, 16, 37, 40, 127, 128 Статуту внутрішньої служби Збройних Сил України, ст.ст. 2, 4, 6 Дисциплінарного статуту Збройних Сил України ст.ст. 1, 3, ст. 23, ст. 24 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу», достовірно знаючи, розуміючи та усвідомлюючи незаконність дій Верховної Ради АР Крим та Російської Федерації щодо приєднання території АР Крим та м. Севастополя до складу Російської Федерації, діючи добровільно та умисно на шкоду суверенітету, територіальній цілісності України, бажаючи допомогти іноземній державі та її представникам у проведенні підривної діяльності проти України, з метою зміцнення та посилення заходів тимчасової окупації території АР Крим, діючи в інтересах Російської Федерації, упродовж квітня – травня 2014 року не виконав наказ начальника Генерального штабу – Головнокомандувача Збройних Сил України та військової частини А0156 «Про організацію діяльності військової

частини А0156 в умовах особливого періоду у місяцях тимчасової дислокації», Відповідно до якого необхідно було здійснити перебазування Державного науково-випробувального центру Збройних Сил України з території Автономної Республіки Крим до місця тимчасового базування - м. Запоріжжя та залишився на території тимчасово окупованої Російською Федерацією Автономної Республіки Крим та м. Севастополя, та подавав письмовий рапорт, на ім'я окупаційного командування Збройних Сил Російської Федерації, щодо виявленого ним бажання проходити службу в лавах Збройних Сил Російської Федерації. Тим самим, Крушельницький С.М. вчинив умисні дії направлені на ухилення від проходження військової служби у лавах Збройних Сил України.

Продовжуючи свій злочинний умисел направлений ухилення від проходження військової служби у лавах Збройних Сил України Крушельницький С.М. приблизно у грудні 2014 року, більш точного часу в ході проведення досудового розслідування встановити не надалось за можливе, прийняв військовою присяги на вірність Російській Федерації та почав проходити військову службу в підрозділі Збройних Сил Російської Федерації – «Государственный авиационный научно-испытательный центр 929 ГЛИЦ ВВС ВС РФ», та на теперішній час на материкову частину України не повернувся.

Таким чином, Крушельницький С.М. підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 408 КК України, а саме: дезертирстві, тобто самовільному залишенні військової частини з метою ухилитися від військової служби.

Старший слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Запоріжжі) Територіального
управління Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Мелітополі

Костянтин Ігорович Медведєв

Прокурор у кримінальному провадженні –
Прокурор Запорізької спеціалізованої прокуратури
у військовій та оборонній сфері
Південного регіону

Микола Олександрович Ромашенко

21.12.21